

благодаримъ, прѣди трѣгването си, и писмено както за приема, който ни направи, когато имахме честь да се прѣдставимъ прѣдъ него, така и за общанието, което ни даде, че въ всѣки случай мѣрки ще се зематъ за подобрене участъта на нашия народъ. Въ сѣщо врѣмие рекохме да пишемъ и до Дизраели, извѣстния отпослѣ Биконсфилдъ. Въ писмото си ние го молихме да обърне и той благосклонно внимание върху злосъщастния нашъ народъ, па, ако може, да благоволи да ни приеме и лично, „толкозъ по-много казвахме, че, както се учимъ, той не обичалъ тозъ нашъ народъ“. Писмо писахме сѣщия день и до извѣстния сѣщо Хартингтонъ, единъ отъ най-влиятелнитѣ членове въ парламента подъ знамето на знаменития Гладстонъ, за да го сърадваме за хубавата му рѣчь, която бѣше произнесълъ по дневния въпросъ за Турция на 22 октомврия (3 ноемврия) въ Keighley, въ Jorkchire.

## XXVII.

### Сръщане съ двама грѣцки политици и християнскитѣ народонаселения въ Турция.

На 27 октомврия (8 ноемврия), сръда, ходихме та посѣтихме рано еллинския прѣдставитель Геннадия, съ когото, както споменахъ по-горѣ (стр. 125 и 171), азъ бѣхъ се запозналъ въ Цариградъ, и за когото забѣлѣжихъ по-горѣ, че по моя молба той бѣ написалъ двѣ-три думи до Гладстона прѣпорѣчителни за мене и другаря ми. При него сега намѣрихме и другъ единъ господинъ, именно Валаорити, извѣстенъ тогава грѣцки книжовникъ и поетъ, и бивши еллински министъръ въ Лондонъ. Завързаниятъ разговоръ се въртѣ все около нашитѣ източни работи. И двамата бѣха противъ турцитѣ. Съжаляваха само,